

**Zajęcia teatralne „Teatr Kółeczko”
Pijarskie Przedszkole w Warszawie
Plan na rok 2017/2018**

Instruktor: Diana Kozińska

Zajęcia teatralne służą rozwojowi kreatywności, wyobraźni oraz wspomagają rozwój osobowości. Zabawy teatralne doskonalą mowę, która staje się wyrazista i melodyjna, sprzyjają umuzykalnieniu, rozwijają płynność ruchów, zwiększają pewność siebie i poczucie własnej wartości.

Przez cały rok, podczas zajęć, podejmowane są różne aktywności teatralne, zawarte w następujących obszarach:

Obszary aktywności teatralnych
teatr cieni – wrzesień, październik, listopad
teatr lalek – grudzień, styczeń, luty
inscenizacje – marzec, kwiecień,
storytelling – maj, czerwiec
drama – elementy w każdym miesiącu
spektakle okolicznościowe – wg kalendarza imprez przedszkolnych
wiedza o teatrze – elementy na każdym zajęciach

Cele zajęć:

Dziecko potrafi słuchać, patrzeć i wyrażać własne przeżycia.

Dziecko kształci i wzbogaca własną pomysłowość, wyobraźnię oraz inwencję twórczą w różnych formach aktywności.

Dziecko rozwija własny potencjał pozytywnych wartości.

Dziecko potrafi współdziałać w zespole i przyjmować odpowiedzialność za przygotowanie wyznaczonego zadania.

Dziecko odczuwa radość i satysfakcję z pozytywnych efektów działań.

Korzyści indywidualne:

Odkrycie przez dziecko naturalnych predyspozycji i uzdolnień.

Rozbudzenie zainteresowania teatrem.

Inspiracja dla samodzielnej twórczości i działania.

Wyzwolenie ekspresji, rozwój umiejętności wyrażania siebie oraz specyficznych umiejętności.

Rozwój przedsiębiorczości.

Poziom trudności zajęć jest dostosowywany do wieku i możliwości każdej grupy.

1. Drama

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

Drama stanowi bazę pozostałych aktywności teatralnych przewidzianych w niniejszym programie. Umiejętności nabyte w ramach zajęć z dramy pozwalają uzyskać odpowiedni poziom skupienia uczniów, właściwą organizację grupy oraz umożliwiają uzyskanie zamierzonego efektu artystycznego.

Cele zajęć dramy:

Rozwijanie wyobraźni i wrażliwości dzieci.

Wskazanie dróg aktywnego tworzenia oraz nabywanie umiejętności współpracy z innymi ludźmi. Wyzwolenie ekspresji aktorskiej przy wykorzystaniu naturalnej skłonności do naśladowania i zabawy. Rozwijanie indywidualności uczestników zajęć.

Objaśnienie dzieciom znaczenia metod performatywnych dla współczesnego teatru.

Nauka wykazywania postawy aktywnej - działania, a nie „grania”.

Nauka wchodzenia w role przy wykorzystaniu doświadczeń uczniów, fikcyjnych kontekstów sytuacyjnych, znaczeń symbolicznych.

Ćwiczenie naturalnego i logicznego zachowania na scenie oraz utrzymywania koncentracji i zaangażowania w określoną sytuację sceniczną.

Nauka improwizacji.

2. Teatr cieni

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

Zaznajomienie dzieci z teatrem cieni. Podanie genezy i miejsca pochodzenia teatru cieni (Indonezja). Zachęcenie dzieci do samodzielnego poszukiwania morałów przygotowywanych na zajęciach opowieści.

Teatr cieni jest znakomitą metodą na rozpoczęcie pracy w grupie, która dopiero się poznaje, ponieważ pozwala dzieciom skupić się na opanowywaniu i wykonywaniu precyzyjnych czynności związanych z ustawieniem światła i ruchem figur. Daje to możliwość uniknięcia stresu związanego z bezpośrednią ekspozycją dziecka, pozwala na ukrycie się za figurką (poczucie bezpieczeństwa) i daje szansę na wyzwolenie naturalnej chęci tworzenia i ekspresji werbalnej.

Cele zajęć z teatru cieni:

Nauka efektywnego użycia światła i figur (przy wykorzystaniu rzutnika do foliogramów). Ruch figur - wpływ przybliżania i oddalania na zmianę wielkości cienia. Zmiany kształtów poprzez zmianę kąta padania światła. Użycie kolorowych filtrów dla uzyskania zamierzonej atmosfery. Zmiany miejsc akcji poprzez zmiany folii z gotowymi sceneriami.

Ćwiczenie koncentracji na wykonywanej czynności przy jednoczesnym obserwowaniu otoczenia (ćwiczenie podzielności uwagi). Wyczekiwanie właściwego momentu na wejście do akcji. Ćwiczenie podążania za instrukcjami nauczyciela. Ćwiczenie ekspresji figur (precyzja ruchu), narracji (logika wypowiedzi), odgrywania ról (modulacja głosu) i wyrażania emocji (siła głosu).

Zajęcia teatru cieni przeplecione z zajęciami dramy stanowią punkt wyjścia dla inscenizacji i przedstawień kostiumowych. Uzyskana swoboda wypowiedzi, umiejętność koncentracji, pracy w grupie i poczucie bezpieczeństwa psychicznego znacznie ułatwiają pracę nad ruchem scenicznym, czyli bezpośrednią ekspozycją ucznia (znielowanie tremy).

3. Teatr lalek

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

Podobnie jak teatr cieni, teatr lalek pozwala na znielowanie czynnika stresu, związanego z bezpośrednią ekspozycją dziecka. Dzięki poczuciu bezpieczeństwa towarzyszącemu występowi w cieniu lalki, dziecko swobodnie eksponuje pełen wachlarz swoich możliwości. W tych warunkach ma szansę pokazać swoją pomysłowość i bez skrępowania odkrywać nowe rozwiązania improwizatorskie na forum przed publicznością.

Cele zajęć:

Zapoznanie dzieci z rodzajami lalek używanymi w teatrze (pacynki, marionetki).

Nauka ruchu scenicznego lalek.

Doskonalenie ekspresji werbalnej – próby dźwiękonaśladowcze, prowadzenie narracji.

Dalsze ćwiczenie koncentracji na wykonywanej czynności przy jednoczesnym obserwowaniu otoczenia (ćwiczenie podzielności uwagi).

Nauka skupienia na sytuacji scenicznej w sytuacjach kryzysowych: zbieranie uwagi publiczności, świadomość wydarzeń losowych mogących zakłócić przebieg spektaklu (np. zapominanie tekstu) – poszukiwania form improwizacji pozwalających kontynuować przedstawienie.

4. Inscenizacja

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

W ramach bezpiecznej przestrzeni znajomych baśni i opowieści, dzieci uczą się planowania odpowiednich działań, prowadzących do powstania przedstawienia z ich udziałem (nie tylko jako aktorów, lecz również jako twórców strony merytorycznej, artystycznej i produkcyjnej spektaklu). Dobór repertuaru jest uzależniony od preferencji i zainteresowań dzieci.

Cele zajęć:

Zapoznanie dzieci z rolami poszczególnych osób pracujących nad spektaklem (aktorzy, reżyser, kompozytor, choreograf, artysta multimedialny, reżyser światła, scenograf, krawiec, szewc, inspicjent, producent, sufler, rekwizytor, garderobiany, ekipa techniczna: oświetleniowiec, akustyk, brygadier sceny).

Poznawanie i konfrontowanie z kolegami własnego gustu na etapie planowania strony artystycznej inscenizacji. Rozwijanie kreatywności, pobudzanie wyobraźni – próba poszukiwania własnego podejścia do tematu i odchodzenia od znanych, oklepanych wzorców (np. poszukiwanie alternatyw dla kostiumów znanych z bajek Disneya).

Rozwijanie przedsiębiorczości przy procesie produkcji przedstawienia – przygotowywanie listy potrzebnego sprzętu, kostiumów i rekwizytów, wspólne analizowanie dostępnych materiałów oraz możliwości pozyskania potrzebnych sprzętów, prowadzenie rozmów z Panią Dyrektorką i innymi Pracownikami Przedszkola (np. wypożyczenie miotły do roli czarownicy).

Uświadamianie sobie ważności wszystkich ról i odpowiedzialności za ostateczny kształt projektu.

Odgrywanie pełnej treści znajomej baśni.

5. Storytelling

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

Wprowadzenie dzieci w świat prowadzenia opowieści improwizowanych bez użycia dodatkowych rekwizytów – uzyskiwanie skupienia na aktywności werbalno-słuchowej. Uwolnienie strumienia swobodnych skojarzeń.

Cele zajęć:

Doskonalenie i twórcze wykorzystanie umiejętności aktywnego słuchania.

Nauka znajdowania punktów zaczepienia w wypowiedziach kolegów i wykorzystywania ich do kontynuacji opowieści.

Nauka znajdowania inspiracji dla improwizacji (doświadczenia własne lub znajomych osób, otaczający świat, konteksty kulturowe).

Nauka nadawania opowieści określonego charakteru (np. komediowego, dramatycznego, nastroju grozy) przy użyciu odpowiedniego słownictwa oraz modulacji głosu.

6. Spektakle okolicznościowe

Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze:

Przygotowanie spektaklu według scenariusza zaproponowanego we współpracy Dzieci i Nauczycielki stanowi podsumowanie całorocznej pracy i umożliwi zaprezentowanie nabytych wcześniej umiejętności.

Cele zajęć:

Przypomnienie szczególnej wagi pracy każdej z osób pracujących przy produkcji przedstawienia.

Podział ról i obowiązków według preferencji i zainteresowań dzieci w ramach otwartej dyskusji nad planowanym kształtem przedstawienia (przy minimalnym udziale nauczyciela).

Praca nad scenariuszem (przygotowanie przez dzieci storyboard'ów jako notatek dla ułatwienia zapamiętania sekwencji scen).

Samodzielne podjęcie działań twórczych pod okiem nauczyciela – przygotowania kostiumów, scenografii, ekspresji scenicznej (pod opieką nauczyciela).

Wykonanie przez dzieci autorskiego przedstawienia.